

יום שני י"א באדר תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ניתן להפיץ לזיכוי הרבים תחת השם 'נר שמואל' בלבד

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

כתובות - כ"ח

1. ר' זכריה בן הקצב שהיה כהן העיד שכל זמן המצור והכיבוש לא זזה ידה של אשתי מתוך ידי, ופסקו לו שאין אדם מעיד על עצמו. ואעפ"כ התירו לו לגור עמה באותה חצר [וכדי למנוע יחוד: יוצאת בראש בניה, ונכנסת בסוף בניה] האם לכל כהן מותר לגור בחצר עם גרושתו או שרק בשבועה הקילו? מצינו בברייתא: 'המגרש את אשתו ונשאת לא תגור בשכונתו' ואם היה כהן - לא תדור עמו במבוי או בכפר קטן, אף כשעוד לא נשאת שנית. עוד שנינו: היא זאת שצריכה לעזוב ולא הוא, אבל אם החצר שלה הוא נדחה. **בחצר של שניהם האשה נדחית כיון שמצינו בפסוק שטלטולי גבר קשין משל אשה.**
 2. כהן שלוח מאשתו מנכסים שקיבלה מאביה ונתגרשו - גובה רק ע"י שליח שמא יתקרבו. מה הדין אם באו יחד לפנינו לדין תורה? **רב ששת: לא מזדקקין להם. רב פפא: מנדים אותם. רב הונא בר"י: מלקים אותם.** וכל זה בגרושה מן הנשואין, אבל גרושה מן האירוסין - גובה בעצמה, שאין לבו גס בה. **ומצינו מעשה שרבא העמיד שליח אף לארוס וארוסתו כיון שראה שהם קרובים ביניהם.** [ויש גירסא דומה שכך טענו לו].
 3. על אלו דברים שנינו שנאמן אדם להעיד כשהוא גדול על דבר שראה כשהוא קטן ומדוע?
 - א. זה כתב ידו של אבא, של רבי, של אחי. [ודוקא כשיש גדול המעיד עמו].
 - ב. הטעם שהוצרכו לשנות שלושתם, אצל אביו מצוי, מרבו יש לו פחד, ובאח אפילו שאין את שניהם כיון שקיום שטרות דרבנן האמינוהו.
 - ג. **פלוגית יצאה בהינזמא וראשה פרוע, ואע"פ שמוציא בזה ממון: כיון שרוב נשים בתולות נישאות, זה רק גלוי מלתא.**
 - ג. **שהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה, ונאמן להאכילו תרומה דרבנן.** ואין לומר שהיה זה עבד כנעני של כהן כיון שאסור ללמד עבדו תורה. אבל כשהעבד קורא מעצמו מותר, [כמו ששנינו: לוח כסף מעבדו, או שעשאו אפוטרופוס, או שהניח תפילין בפני רבו, או שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת אינו נחשב לראיה ברורה שהוציאו לחירות].
 - ד. **שהיה פלוני חולק עמנו על הגורן.** ואין לחוש שהוא עבד כהן שמשנתנו כשיטת ר' יהודה, שמי שהוא ספק עבד כהן ספק כהן מקבל תרומה רק כשרבו עמו. ולר' יוסי יכול ליטול ממה נפשך.
 - ה. שורש מחלוקתם: במקומו של רבי יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין ולכן חשש, אבל אצל רבי יוסי לא היו מעלין ולכן לא חשש. **ר"א בר' יוסי: מימי לא העדתי, מלבד פעם אחת שהעדתי ובקשו להעלות עבד לכהונה על פי.** [ולא שהעלו ממש שהרי אין הקב"ה מביא תקלה וכו'] והיה זה כשראה עבד חולק במקומו של ר' יוסי והלך והעיד במקומו של ר' יהודה.
 - ה. **רק המקום הזה בית הפרס [שדה שנחרש בה קבר], והטעם כיון שטומאה זו מדרבנן, כמו שפסק שמואל: מנפח אדם בית הפרס והולך כדי להקריב קרבן פסח, וכן רב יהודה פסק שבית הפרס שנידש ברגלי האנשים - טהור, כיון שאי אפשר לעצם כשעורה שלא נידש ברגל.**
 - ו. **ועד כאן היינו באין בשבת, הטעם: סבר שאיסור תחומין הוא מדרבנן.**
 - ז. **אבל אין נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה בשדה חבירו, או מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.** כיון שזו עדות שבאה להוציא ממון.
 4. אלו דוגמאות הובאו בברייתא שנאמן להעיד על מה שידע בקטנותו?
 - א. כך אמר לי אבא משפחה זו כשרה ביחוסה, ומשפחה זו פסולה.
 - ב. ושאלנו בקצצה של שעשו בחתונה של בת פלוני לפלוני, דהיינו: שאחד מן האחין שנשא אשה שאינה ראויה לו, באין בני משפחה ומביאין חבית מליאה פירות, ושוברין אותה באמצע רחבה, ואומרים: אחינו בית ישראל שמעו, אחינו פלוני נשא אשה שאינה הוגנת לו, ומתיראים אנו שמא יתערב זרעו בזרעינו, בואו וקחו לכם דוגמא לדורות שלא יתערב זרעו בזרעינו.
 - ג. שהיו מוליכים אותי בעצמי להביא חלה ומתנות לפלוני כהן.
 5. אם כשראה את המעשה היה עכו"ם ואח"כ נתגייר, או עבד ונשתחרר - לת"ק: אין נאמנים. ולר' יוחנן ב"ב נאמנים: במה נחלקו? לת"ק: כיון שהיה עכו"ם לא דייק. לריב"ב: כיון שדעתו להתגייר מדייק.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)